

~~En els últims minuts de la nostra travessia pel Estret de Gibraltar~~ El Sol era a la posta, fugint sense adornar-se de cap dels seus vestits de llum i de colors, fonent-se suaument entre les boires grisesques de l'horitzó. Es comen^{ça} a distingir a ~~l'horitzó~~ ^{estribar} les llums dels fars i les taques lluentes dels pobles costers enllumenats. A la llunyania es dibuixa Màlaga. Després apareix la costa ~~d'Algeciras~~ ^{de Gibraltor}. Ja es nega nit. Nossaltres portem el nostre barco a plena llum per a donar impressió de gran tranquil·litat. ~~Algeciras~~ ^{passar} Algeciras, Gibraltar, Ceuta. La proximitat d'aquesta última plassa ens corren una mica. Desde molt lluny ja hem vist un reflector que amb la seva llum escombrava ~~de~~ ^{la} nit de l'estret. Segurament ens veuria, però encara era impossible ^{que} ~~que~~ la seva llum ~~arribés~~ ^{vegués} a l'espai, com els fars d'un automòbil que s'acosta, il·luminés al nostre barco, ~~però~~ ^{y encara que no} a mida que ens anessim acostant ~~seu~~ es faria de mica en mica més possible; Era evident que al projector devia anar unit un sistema d'observació adequat. Nous moments d'engunia. La llum del projector ja arriba el final dels mastils però encara no il·luminava el casco. En això ~~el projector~~ deixa de funcionar. Ens creuen altres vaixells, alguns d'ells de gran ~~velocitat~~ calatge, segurament de línies italianes trasatlàntiques. En aquest moment, en un mar tranquil com una bassa d'oli es veuen perfectament les llums dels pobles que hi han a una i altra banda de l'estret; el perfil de les muntanyes, ~~les muntanyes~~ ~~amb les llums~~.....es un espectacle de plena civilització que contrasta vivament amb els motius de la nostra engunia. Es la tercera hora de marxa dins de l'estret. Tots els pasatgers i tripulants continuen sense anar al llit esperant que l'estret s'hagi acabat de passar del tot. Torna la tranquil·litat, Van passant els llargs minuts de marxa ràpida per l'estret. A la màquina del barco tot el personal treballa donant als fogars la màxima quantitat de carbo per tal de conseguir el millor rendiment. Sembla que anem a 16 milles, que per a un barco acostumat a fer-ne 12 es molt. Es veuen les llums de Tanger. Després el cap Espartel que marca ja la sortida de l'estret. Poc a poc es va perdent la lluminositat de la costa i ens fiquem en la plena nit de l'Atlàntic. ^{Sunt} ~~En~~ mes de ^{les 12} ~~un~~ ~~hores~~ i ~~la~~ la gent va desfilant cap els seus camarots, fatigada d'emocions. No ens han vist i hem pasat el troç més difícil de la nostra travesia. Surto encara un moment a coberta i un mariner que fa guardia em treu d'allí obeint, diu, ordres del comité. Treu també al sobrecarrec. Això i que la mar es mou són arguments de pes per anar al llit.